

ΟΧΙ ΑΛΛΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ

ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ

ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ

ΚΑΙ Η ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ

Θα το 'χετε παρατηρήσει όλες και όλοι. Την ίδια στιγμή που η «πανδημία του κορωνοϊού» έχει οδηγήσει εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες αυτής εδώ της χώρας να μην έχουν ή να μισοέχουν δουλειά και να πρέπει να ζήσουν με ένα κρατικό επίδομα ή με μούτζες (αναλόγως ενσήμων), το αίτημα που διατυπώνει φωναχτά η επίσημη αντιπολίτευση και η νεολαία της είναι ότι «χρειαζόμαστε περισσότερους γιατρούς». Για τους πιο ψαγμένους, το ίδιο αίτημα έχει μια επιπλέον προσθήκη: το αίτημα για «περισσότερες Μ.Ε.Θ.», παρόλο που μέχρι τώρα κανείς δεν ήξερε τι είναι και τι ακριβώς κάνουν αυτές οι Μ.Ε.Θ., εμφανίζεται ως η κορωνίδα των αιτημάτων που με μόλις τρία γράμματα περιγράφει τη λύση στα προβλήματά μας.

Μπορεί βέβαια στους κορωνοψεκασμένους το αίτημα για περισσότερους γιατρούς, περισσότερες Μ.Ε.Θ., περισσότερες μάσκες και πάει λέγοντας να φαίνεται και γαμώ τις ριζοσπαστικές φάσεις, αλλά, από την πλευρά μας, θα θέλαμε να διαφωνήσουμε λιγάκι.

Κάτι ιστορίες από το πρόσφατο παρελθόν. Γιατρόματσοι σε δράση.

Είναι κάτι παραπάνω από σίγουρο ότι ήδη από το 2007/8 ευρεία τμήματα του ελληνικού κράτους γνώριζαν ότι επίκειται κάποιου είδους κορύφωση της καπιταλιστικής κρίσης – και πήραν τα μέτρα τους. Τα μέτρα αυτά δεν ήταν σκέτα «οικονομικά», ήταν κατά βάση αστυνομικοπολιτικά. Στο επίκεντρο των νέων προληπτικών αστυνομικών σχεδιασμών τέθηκε η εργατική νεολαία και οι τρόποι αναπαραγωγής της, καθώς και κομμάτια του ταξικού πάτου.

Η δολοφονία του Α. Γρηγορόπουλου το Δεκέμβριο του 2008, υπήρξε αποτέλεσμα των νέων πολιτικών αστυνόμευσης. Χοντρικά: κατάληψη του κέντρου της Αθήνας, δημιουργία νέων αστυνομικών σωμάτων, διεύρυνση του πεδίου της αστυνομικής εξουσίας. Μπορεί ο νεκρός 15χρονος να οδήγησε σε οπισθοχώρηση τους μπάτσικούς σχεδιασμούς, αλλά αυτό συνέβη μόνο για λίγο. Η καπιταλιστική κρίση προχώρησε και μαζί της εδραίωσε τις πολιτικές πειθάρχησης, αστυνόμευσης και δημόσιας τάξης. Πλέον, γνωρίζουμε ότι η εμφανής αστυνόμηση, η δημιουργία της ομάδας ΔΙΑΣ, η κάθοδος της Χρυσής Αυγής στο πεζοδρόμιο υπήρξαν οι τεχνικές/αστυνομικές προσπάθειες διαχείρισης κομματιών της εργατικής τάξης. Αλλά η εργατική τάξη που έπρεπε να υπακούσει στις νέες καπιταλιστικές προσταγές δεν είχε μόνον μία όψη.

Για παράδειγμα, παράλληλα με την επίδειξη ισχύος στα Εξάρχεια και στις γειτονίες της Αθήνας, η αστυνομική περικύκλωση αφορούσε εξίσου και τα κομμάτια της εργατικής τάξης που η επίσημη αριστερά ονομάζει «λούμπεν/παρασιτικά». Λέμε για το γεγονός ότι μεταξύ του 2012 και για άγνωστο χρονικό διάστημα, χιλιάδες χρήστες ουσιών, εκδιδόμενες, άστεγοι μπήκαν στο στόχαστρο της δημόσιας τάξης. Αλλά στην περίπτωσή τους, τα όργανα της δημόσιας τάξης δε διέθεταν σκέτα τη μορφή του αστυνομικού. Πράγματι, εναντίον αυτού του κατώτατου στρώματος της εργατικής τάξης επιτέθηκαν συνδυασμένα το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και το Υπουργείο Υγείας. Χιλιάδες χρήστες, πλάι στους συνηθισμένους αστυνομικούς εξευτελισμούς, βρέθηκαν αντιμέτωποι με μια νέα υγειονομική αστυνομία, η οποία για άγνωστο χρονικό διάστημα προχωρούσε σε υγειονομικές προσαγωγές και φυλακίσεις.

Η πιο γνωστή τέτοια επιχείρηση έλαβε χώρα στα τέλη Απριλίου του 2012, μετά από σχέδιο που εκπόνησαν και εκτέλεσαν από κοινού το Υπουργείο Υγείας και το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη ενάντια σε χρήστριες ουσιών στο κέντρο της Αθήνας. Στη βάση διατάξεων για τον «περιορισμό της διάδοσης λοιμωδών νοσημάτων» μεικτά κλιμάκια αστυνομικών και γιατρών προσήγαγαν και εξέτασαν αναγκαστικά πολλές δεκάδες γυναίκες, τις οποίες εντόπισαν στην περιοχή της Ομόνοιας.¹ Το Κέντρο Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕΕΛΠΝΟ) που πρωτοστάτησε στη σκούπα γύρω απ' την Ομόνοια είχε σημαίνοντα ρόλο στον επιχειρησιακό σχεδιασμό του Υπουργείου Υγείας. Η συμμετοχή του ΚΕΕΛΠΝΟ στο πογκρόμ ενάντια στις χρήστριες υπήρξε αποκαλυπτική:

Οι παρελθούσες εκδοχές του διδύμου «Τσιόδρα-Χαρδαλιά»

Διώξεις γυναικών «για την προστασία της δημόσιας υγείας», Αθήνα 2012: επάνω βλέπουμε τις τοπινές εκδοχές του διδύμου «Τσιόδρα-Χαρδαλιά». Αριστερά, οι υπουργοί. Δεξιά, η τότε πρόεδρος του ΚΕΕΛΠΝΟ (το οποίο, για να θυμόμαστε, μετονομάστηκε σε ΕΟΔΥ). Και το 2012, ορισμένες «θυσίες» σε ελευθερίες και δικαιώματα ήταν αναγκαστικές. Σύμφωνα με δηλώσεις του Μ. Χρυσοχοϊδη, και τότε υπουργού στο ίδιο υπουργείο, «οι αντιδράσεις για την καταπάτηση των δικαιωμάτων των γυναικών αυτών είναι υπερβολικές διότι αγνοούν ότι εδώ υπάρχει σύγκρουση δύο δικαιωμάτων. Από τη μία πλευρά, του δικαιώματος στην προσωπικότητα της ιερόδουλης και από την άλλη πλευρά, του υπέρτερου δικαιώματος στην προστασία της δημόσιας υγείας» (Βλ. «Μ. Χρυσοχοϊδης: Νομιμότατη η δημοσιοποίηση των ιερόδουλων», www.m.naftemporiki.gr, 2/05/2012). Θυμηθήκαμε αυτές τις δηλώσεις από προκήρυξη που μοιραζόταν εκείνη την περίοδο από τη γυναικεία ομάδα μιγάδα.

Σε ό,τι αφορά τη διαδικασία προσαγωγής, συνελήφθησαν αρχικά 96 γυναίκες που βρίσκονταν σε δρόμους γύρω από την Ομόνοια, οι οποίες αφού οδηγήθηκαν στο τμήμα μεταγωγών της Πέτρου Ράλλη, σε καθεστώς στέρησης της ελευθερίας τους υποχρεώθηκαν να κάνουν τεστ διάγνωσης της hiv λοίμωξης [...] Στο μεταγωγών, ένα κλιμάκιο γιατρών κάνει το τεστ διάγνωσης [...]. Οι γιατροί επίσης, με άρση του απορρήτου και κατά παράβαση του νόμου περί προστασίας προσωπικών δεδομένων, ενημέρωναν τους αστυνομικούς για τα αποτελέσματα της εξέτασης και όχι τις ενδιαφερόμενες. Σύμφωνα με τα στοιχεία της σχετικής δικογραφίας, είναι φανερό ότι οι κατηγορίες στηρίχθηκαν στη δήλωση του γιατρού και στη γενική μαρτυρία ενός αστυνομικού για όλες τις κοπέλες.²

Στο πογκρόμ του 2012 ενάντια στις χρήστριες, η όψη της δημόσιας υγείας, όχι ως πρόληψη και θεραπεία, αλλά ως καταστολή και έλεγχος έκανε την εμφάνισή της με πάταγο. Εδώ, ο γιατρός κι ο μπάτσος βρέθηκαν να έχουν κοινούς σκοπούς και πολιτικές κατευθύνσεις, σε τόσο απόλυτο βαθμό που η συνεργασία τους επιστεγάστηκε με κοινές επιχειρήσεις στο δρόμο. Με το ένα χέρι ο μπάτσος πέρναγε χειροπέδες και με το άλλο χέρι ο γιατρός έκανε αιματολογικές εξετάσεις. Τελικά, η προφυλάκιση 26 γυναικών, με την κατηγορία ότι «έκαναν πεζοδρόμιο» και «μετέφεραν τον ιό του HIV σε ανυποψίαστους πελάτες» είχε τη σχετική βεβαίωση του παριστάμενου γιατρού.

Απ' ό,τι μάλιστα αποδείχτηκε στη συνέχεια, το ΚΕΕΛΠΝΟ είχε πάρει το θέμα προσωπικά. Δεν αρκέστηκε στον έλεγχο, στην προσαγωγή και στην προφυλάκιση των χρηστριών, αλλά εξέτασε και το άμεσο συγγενικό τους περιβάλλον, όχι ακριβώς σύμφωνα με τους κανόνες της ιατρικής δεοντολογίας. Η μητέρα μιας απ' τις γυναίκες που οδηγήθηκαν στη φυλακή και τελικά αυτοκτόνησαν, χάρη στο «θεραπευτικό» έργο του ΚΕΕΛΠΝΟ, περιγράφει σχετικά:

Εξευτέλισαν το παιδί μου, ήρθαν στο χωριό και το ΚΕΕΛΠΝΟ εξέτασε το εγγόνι μου μέσα στο σχολείο, μας εκθέσανε όλους, μας ξεφτίλισαν.³

Κατά τα φαινόμενα βέβαια, το γιατρομπατσικό πογκρόμ του Απριλίου/Μάη του 2012 υπήρξε μέρος μόνο ενός ευρύτερου σχεδιασμού. Ο σχεδιασμός αυτός εξελίχθηκε στις σκοτεινές γωνιές του κέντρου και είχε ως στόχο τις πιο ευάλωτες ταξικές φιγούρες. Το πιο εντυπωσιακό ήταν βέβαια, ότι συντόνιζε τη δράση της αστυνομίας και των γιατρών, ενοποιούσε την «καταστολή» με την «πρόληψη», έφτιαχνε ένα κοινό σώμα αστυνομικοϊατρικής πειθάρχησης. Η αλήθεια είναι ότι αγνοούμε την πλήρη έκταση των κοινών επιχειρήσεων μπάτσων και γιατρών που έλαβαν χώρα εκείνη την περίοδο. Αλλά όχι κι εντελώς. Η καλή μας εφημερίδα Καθημερινή, για παράδειγμα, αποκάλυπτε ότι οι υποχρεωτικοί έλεγχοι σε «μετανάστες, χρήστες ναρκωτικών και εκδιδόμενα άτομα» που είχε φέρει σε πέρας το ΚΕΕΛΠΝΟ το 2012 είχαν το χαρακτήρα μαζικού πογκρόμ.

Σύμφωνα με ανακοίνωση του υπουργείου Υγείας, από τις 1.180 αιμοληψίες που είχαν γίνει στις κινητές μονάδες του ΚΕΕΛΠΝΟ τον τελευταίο χρόνο στο πλαίσιο αυτών των προγραμμάτων, 85 άτομα βρέθηκαν θετικά στον ιό HIV. Συνολικά εξετάστηκαν περισσότερα από 24.000 άτομα, κυρίως μετανάστες και χρήστες ναρκωτικών.⁴

Κι εντωμεταξύ το πράγμα δε σταματούσε με τίποτα. Με πρόσοχημα την ευθυγράμμιση με τους κανόνες της «δημόσιας υγείας» (ό,τι κι αν σημαίνει αυτό), τα υγειονομικά πογκρόμ συνεχίζονταν σε «δυνάμει» φορείς ασθενειών. Δε χρειάζεται ιδιαίτερη φαντασία για να αντιληφθεί κανείς την ταξική φιγούρα που έθεταν στο στόχαστρό τους οι έλεγχοι. Τις ίδιες μέρες μεϊκτά κλιμάκια γιατρόμπατσων, εισέβαλλαν σε πολυκατοικίες του κέντρου της Αθήνας για να ελέγξουν τις συνθήκες διαβίωσης των μεταναστών κατοίκων τους. Οι γιατροί του ΚΕΕΛΠΝΟ (που πια έχει μετονομαστεί σε ΕΟΔΥ για το ξεκάρφωμα) που προφανώς δεν ενδιαφέρονταν να τηρήσουν κανένα πρόσοχημα περί όρκου «Ιπποκράτη», «λειτουργήματος» κλπ, είχαν μετατραπεί απροκάλυπτα σε τμήμα του κατασταλτικού κρατικού οπλοστασίου. Όπως μαθαίνουμε σχετικά:

Όπως ανακοίνωσε το ΚΕΕΛΠΝΟ, έλεγχοι έγιναν και σε οκτώ πολυκατοικίες στο κέντρο της Αθήνας προκειμένου να εντοπιστούν λαθρομετανάστες, των οποίων οι συνθήκες διαβίωσης αποτελούν απειλή για τη δημόσια υγεία. Βρέθηκαν 200 αλλοδαποί σε έντεκα διαμερίσματα, από τους οποίους τριάντα εννέα δεν είχαν άδεια παραμονής.⁵

Δηλαδή ξεκινώντας να θεραπεύσουν τις «λοιμώξεις» οι γιατρόμπατσοι εισέβαλλαν σε σπι-

Ήρωες...

Η επίσημη νεολαία ΣΥΡΙΖΑ ζητεί την «άμεση στήριξη του Ε.Σ.Υ.». Το γραφιστικό του γιατρού σούπερμαν μάλλον υποδηλώνει ότι οι γιατροί έχουν μεταφυσικές ικανότητες. Ας πούμε ότι κλείνουν δέκα εκατομμύρια κόσμο στο σπίτι του κι όλοι τους λένε «μπράβο»...

Ομάδες αλληλεγγύης στο Χαλάνδρι.....

Κάτι τους έχει πιάσει όλους, μέρες που είναι, και δείχνουν την αγάπη στο συνάνθρωπο. Όλοι οι ειδικοί, όλων των ειδικοτήτων, κόπτονται για την προστασία του πληθυσμού «από τον κορωνοϊό». Οι ίδιοι ειδικοί που 365 μέρες το χρόνο κανονίζουν τον τρόπο με τον οποίο η ειδικότητά τους θα οργανώνει τον αποκλεισμό, την καταστολή και τον ταξικό έλεγχο ξαφνικά μετατρέπονται σε θεόσταλτες Μητέρες Τερέζες που προφυλάσσουν από τον ιό αυτούς που κατά τα άλλα αποκλείουν, καταστέλλουν και ελέγχουν.

Ειδικά οι καταυλισμοί των Ρομά έχουν τεθεί στο επίκεντρο των γιατρόμπατσων, κι όχι μόνο στα φαντεζί παραδείγματα τύπου Λάρισας. Όπως μας πληροφόρησαν οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες από τον αντιφα πυρήνα του Χαλανδρίου, τον τελευταίο καιρό ο τοπικός καταυλισμός των Ρομά δέχεται όλο και πυκνότερες επισκέψεις «υγειονομικού» ενδιαφέροντος. Τάχα καταπολεμώντας τον κορωνοϊό, οι αρμόδιοι δημοτικοί φορείς, όλο και πιο συχνά μπαίνουν μέσα στον καταυλισμό για να γκρεμίσουν, να απολυμάνουν, να ελέγξουν. Η σχετική προληπτικοκατασταλτική επίθεση πατάει πάνω στο πλαίσιο της προστασίας της δημόσιας υγείας γενικώς και της προστασίας των κατοίκων του καταυλισμού ειδικώς. Για παράδειγμα στις 25 Μαρτίου, η Ελένη Χριστούλη, αντιδήμαρχος τεχνικής υπηρεσίας στο Δήμο Χαλανδρίου, ανέβασε στον προσωπικό της λογαριασμό το παρακάτω ποστ:

[...] Εχθές, για άλλη μία φορά πήγαμε στον καταυλισμό, η διαμεσολαβήτρια Ελένη Δεσιώτου, ο αντιδήμαρχος καθαριότητας Κώστας Γερολυμάτος κι εγώ για να ενημερώσουμε για το τι πρέπει να κάνουν οι άνθρωποι σε σχέση με την απαγόρευση της κυκλοφορίας. Φτιάξαμε ομάδες αλληλεγγύης στην ίδια την κοινότητα, ώστε να βγαίνουν εκ περιτροπής, για ψωμί και να ψωφίζουν για όλους. Το κοινωνικό παντοπωλείο του Δήμου θα στηρίξει την διατροφή τους και θα διανείμει χλωριούχα απορρυπαντικά και γάντια προκειμένου όσο μπορούν να προστατευτούν από τον ιο. Από αύριο το πρωί θα γίνει άλλη μια συντονισμένη κίνηση κατεδάφισης των παραγκών που άδειασαν από την ένταξη αρκετών οικογενειών στον κοινωνικό ιστό της πόλης, θα απομακρύνουμε τα υλικά κατεδάφισης και τα απορριμμάτα, προκειμένου να προχωρήσουμε άμεσα σε απολύμανση του χώρου του Καταυλισμού.

Αναμφίβολα ουμανιστικό το ποστ, θα αποτελούσε και αυτό γραπτό τεκμήριο της φιλανθρωπίας με την οποία προσεγγίζει τους Ρομά ο δήμος Χαλανδρίου, ιδιαίτερα μάλιστα μέσα στην «κρίση του κορωνοϊού». Αλλά ο διάβολος δε μας αφήνει να αγιάσουμε. Την επόμενη ημέρα, η Ελένη Χριστούλη ανέβασε και το σχετικό βίντεο (πάλι στον προσωπικό της λογαριασμό) προς ενίσχυση των λεγομένων της. Ο προσεκτικός θεατής με έκπληξη καταλάβαινε ότι αυτοί οι οποίοι είχαν προστρέξει να «σώσουν» τους ρομά από τον κορωνοϊό δεν εμφορούνταν ακριβώς από αισθήματα αγάπης προς αυτούς που σώζουν. Στην εικόνα ένας εκσκαφέας φόρτωνε κάτι μπάζα σ' ένα φορτηγό. Πίσω απ' την κάμερα, προφανώς κάποιος κάτοικος του καταυλισμού που διαφωνούσε με τα γκρεμίσματα τσακωνόταν με την ειδική διαμεσολαβήτρια. Ο διάλογος πήγαινε ως εξής:

-κάτοικος: Τι γίνεται εδώ;

-διαμεσολαβήτρια: Ποιος σ' έβγαλε (εννοεί από τη φυλακή); Που μιλάς; Όταν μιλάς θα σέβεσαι σε ποιον μιλάς. Όταν σας βγάζω, έτσι σας λέω ότι κάνετε μαλακίες εδώ πέρα. [ακατάληπτο]

-κάτοικος: Μάθε πρώτα καλά τι έγινε και με πήγανε μέσα και μετά έλα πες μου.

-διαμεσολαβήτρια: Εγώ δε θέλω να μάθω τίποτα. Εγώ θέλω να σταματήσετε να κλέβετε. Αυτό θέλω.

-κάτοικος: (ακατάληπτο)

-διαμεσολαβήτρια: (ακατάληπτο) Να πας να δουλέψεις, δεν κατάλαβα

-κάτοικος: Φέρε μας δουλειά να δουλέψουμε

-διαμεσολαβήτρια: Σώπα ρε φίλε, σοβαρά μιλάς;

τια που διέμεναν μετανάστες και τελικά έλεγξαν τις άδειες παραμονής τους! Με λίγα λόγια το, άγνωστο σε μας, πογκρόμ που λάμβανε χώρα στο κέντρο της Αθήνας την περίοδο 2012-3 είχε στην αιχμή του δόρατος την «προστασία της δημόσιας υγείας» και πρωταγωνιστές του ειδικούς λοιμωξιολόγους (ας μην ξεχνάμε ότι αστέρες του είδους Τσιόδρας ήταν ενεργά στελέχη του ΚΕΕΛΠΝΟ εκείνη την περίοδο). Έτσι, για να μη μείνει καμία αμφιβολία, οι τριάντα εννέα αλλοδαποί που βρέθηκαν σ' εκείνα τα διαμερίσματα δίχως να διαθέτουν χαρτιά έφαγαν κι έναν «ακτινογραφικό έλεγχο» με το ζόρι για να διαπιστωθεί αν πάσχουν από λοιμώδη νοσήματα...⁶

Φυσικά, το πράγμα είχε συνέχεια. Στις 7 Μάρτη του 2013, μετά από κοινή επιχείρηση της αστυνομίας, του Εθνικού Κέντρου Επιχειρήσεων Υγείας (ΕΚΕΠΥ) και του ΚΕΕΛΠΝΟ έγιναν ξανά μαζικές προσαγωγές χρηστών στο κέντρο της Αθήνας. Η πρώτη φουρνιά των προσαχθέντων αριθμούσε 132 άτομα.⁷ Οι προσαχθέντες οδηγήθηκαν στο κέντρο κράτησης της Αμυγδαλέζας όπου «υπεβλήθησαν μεταξύ άλλων από τους γιατρούς σε «δειγματοληπτικές»... αναγκαστικές αιμοληψίες, προφανώς για τον HIV/AIDS, και... αναγκαστικές οδοντιατρικές εξετάσεις, καθώς και σε... αναγκαστική λήψη δακτυλικών αποτυπωμάτων από τους άνδρες της αστυνομίας και σε... αναγκαστική αναλυτική καταγραφή των προσωπικών και ιατρικών στοιχείων τους από ψυχολόγους του ΚΕΕΛΠΝΟ!»⁸

Το ιατρικό κομμάτι που προσήγαγε και κατέγραφε δεν είναι εξαίρεση της Ιστορίας. Ο έλεγχος του δημόσιου χώρου, η επιτήρηση του πληθυσμού και η αστυνόμευση της εργατικής τάξης διέθεταν πάντα και μια κρυφή υγειονομική όψη, που αναλόγως εποχής, εκδηλωνόταν λιγότερο ή περισσότερο φανερά. Στην συγκεκριμένη περίπτωση πάντως η συμμετοχή των γιατρών στο πογκρόμ ενάντια στους χρήστες ήταν σχεδιασμένη με λεπτομέρεια, μέθοδο και ορολογία στρατιωτικού σχηματισμού. Εν ολίγοις, όπως πληροφορούμασταν από το έγγραφο του διοικητή του Εθνικού Κέντρου Επιχειρήσεων Υγείας (ΕΚΕΠΥ)

το προσωπικό που θα συμμετάσχει στην επιχείρηση προέρχεται από τα ΕΚΕΠΥ, ΚΕΕΛΠΝΟ και υπουργείο Υγείας και θα χωριστεί σε 3 ομάδες. Η ομάδα συντονισμού είναι υπεύθυνη για τον συντονισμό των Ομάδων Υγειονομικής Υποστήριξης που θα δράσουν στο κέντρο της Αθήνας και της Ομάδας Ιατρικής Εξέτασης που θα ενεργήσει στην Αμυγδαλέζα. Η Ομάδα Υγειονομικής Υποστήριξης δεν θα είναι παρούσα στον τόπο επιχείρησης, αλλά θα μεταβαίνει στο σημείο όπου βρίσκεται το όχημα μεταγωγής της αστυνομίας ή όπου απαιτούνται πρώτες βοήθειες. Εάν κριθεί αναγκαία η διακομιδή σε νοσοκομείο, τότε ιατρός της Ομάδας Υγειονομικής Υποστήριξης θα ενημερώσει τον υπεύθυνο της Ομάδας και την Ομάδα Συντονισμού του ΕΚΕΠΥ. Ο σύνδεσμος της ελληνικής αστυνομίας που θα βρίσκεται στο ΕΚΕΠΥ θα ενημερώνει την Ομάδα Συντονισμού για κάθε μεταφορά προσαχθέντων στις εγκαταστάσεις της Αμυγδαλέζας.⁹

Έτσι λοιπόν: «Ομάδες συντονισμού» «σύνδεσμοι της ελληνικής αστυνομίας» «μεταγωγικά οχήματα». Η φιγούρα του καλοκάγαθου γιατρού που σκύβει πάνω στον πάσχοντα και τον θεραπεύει τρεμοσβήνει και μαζί της διαλύει έναν απ' τους πιο διαδεδομένους μύθους: αυτό που ονομάζουμε υγεία δεν είναι το άθροισμα των επιμέρους «θεραπευτικών» δραστηριοτήτων των μεμονωμένων γιατρών, αλλά οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές, έτσι όπως αυτές χαράσσονται από το Υπουργείο Υγείας και τους μηχανισμούς του. Το δίπολο που συχνά τοποθετεί τους γιατρούς στο αντίθετο άκρο από τους μπάτσους είναι ένα ψευδοδίπολο. Οι γιατροί και οι μπάτσοι υπηρετούν τον ίδιο κρατικό μηχανισμό, ο καθένας από το πόστο του. Ότι αυτό το πόστο πολλές φορές αποδεικνύεται το ένα και το αυτό δεν είναι καθόλου περίεργο. Περίεργο θα ήταν να υπήρχαν μέσα στο κράτος «καλοί» και «κακοί» τομείς.

Ο υγειονομικός φασισμός και η εικόνα του γιατρού

Έχει το ενδιαφέρον του. Τα περιστατικά ωμής ενοποίησης ιατρικής κι αστυνομίας που περιγράφουμε παραπάνω συνέβησαν μόλις πριν λίγα χρόνια. Κι όμως, έχουν ήδη παραδοθεί στη λήθη, μόνο και μόνο για να κρατηθεί εν ζωή ο μεγάλος μύθος που θέλει τους γιατρούς στην πρωτοπορία της φιλανθρωπίας. Και πράγματι: Η ιδέα ότι ο γιατρός είναι ένας καλόκαρδος τύπος που μας γιατρεύει κάθε φορά που αρρωσταίνουμε είναι μια ιδέα σύμφυτη με τις δυτικές καπιταλιστικές κοινωνίες. Ο γιατρός είναι ένα επάγγελμα που υπηρετεί «το καλό». Ο γιατρός είναι ένα επάγγελμα «λειτουργήμα». Ο γιατρός είναι μια εξωταξική φιγούρα που διεκδικεί τον καθολικό σεβασμό από όλους.

Το δίχως άλλο, πρόκειται για μια εξαιρετικά πλαστή εικόνα. Από τη σκοπιά της εργατικής τάξης η σχέση με το γιατρό δεν είναι μια σχέση «θεραπείας» και «μέριμνας», αλλά κυρίως μια σχέση ελέγχου και καταγραφής. Σ' αυτή τη σχέση ο ρόλος των γιατρών είναι θεραπευτικός, μόνον παρεμπιπτόντως. Η βασική αποστολή των γιατρών είναι η πειθάρχηση και η συμμόρφωση των εργατών με τα δεδομένα της ιατρικής επιστήμης: οι γιατροί αποφαί-

νονταν αν και πόσο είμαστε άρρωστοι· οι γιατροί μετρούν και ποσοτικοποιούν την αναπηρία· οι γιατροί εκτιμούν αν και πόση άδεια δικαιούμαστε, όταν είμαστε άρρωστοι· οι γιατροί πιστοποιούν αν και πόσο τρελοί είμαστε· οι γιατροί αποφασίζουν αν και ποιο επίδομα πρέπει να πάρουμε. Για κάθε έναν γιατρό που «θεραπεύει», υπάρχουν δέκα γιατροί που βάρανε σφραγίδες, στελεχώνουν επιτροπές, διεξάγουν έρευνες, κρατάνε στατιστικές.

Δε χρειάζεται βέβαια να πάμε μακριά. Ο υποχρεωτικός εγκλεισμός όλης της εργατικής τάξης της χώρας στο σπίτι της είναι ένα έργο που ήρθε σε πέρας χάρη στις άοκνες προσπάθειες των ειδικών «ιατρών» που έχουν βαλθεί να μας προστατεύσουν από τον ιό. Πράγματι: η επιβολή καραντίνας, οι υγειονομικές συστάσεις, η απαγόρευση κυκλοφορίας, το κλείσιμο σχολείων, η τρομοκρατία γύρω από τον ιό και τη φονικότητά είναι έργο των γιατρών. Και πάλι η αποστολή του γιατρού ως λειτουργού της Υγείας τρεμοπαίζει. Αυτό που αναδύεται είναι μια υβριδική φιγούρα: αυτός που διατάσσει τον υποχρεωτικό εγκλεισμό εκατομμυρίων ανθρώπων στο σπίτι τους είναι ένας γιατρός με αρμοδιότητες μπάτσου. Το έργο των μπατσόγιατρων που μας έχουν κάσει στο σβέρκο τις τελευταίες εβδομάδες είναι πολιτικό / κατασταλτικό: δε γιατρεύει – απαγορεύει και πειθαρχεί. Η ειδική βεβαίωση που χορηγούμε όλοι στον εαυτό μας για να βγούμε από το σπίτι μας είναι χαρακτηριστική. Καθώς αυτή η βεβαίωση παγιώθηκε, το ενδιαφέρον μετατοπίστηκε από το αν είναι ή όχι κάποιος «φορέας του ιού», στο αν διαθέτει ή όχι άδεια κυκλοφορίας, πράγμα που καθόλου δεν έχει να κάνει με τον ιό.

Αλλά, η μεγαλύτερη ήττα που έχουμε φάει έχει να κάνει με το γεγονός ότι οι μπατσογιατροί που μας μιλάνε κάθε μέρα απ' την τηλεόραση είναι «ειδικοί». Αυτή η «ειδικότητα» των μπατσογιατρών χτίζει την αυθεντία τους, κόντρα σε οποιαδήποτε αμφισβήτηση. Άνθρωποι που δεν τους εξουσιοδότησε κανείς, διεκδικούν καθολικό έλεγχο πάνω στις ζωές μας. Τρομοκρατούν με την παράθεση δεδομένων που δε μπορεί να ελέγξει κανείς. Εκβιάζουν συναισθηματικά. Χρησιμοποιούν το φόβο του θανάτου για πολιτικούς σκοπούς. Η γλώσσα τους είναι μια γλώσσα μυστικοποιημένη – το ευρύ κοινό δεν χρειάζεται να την καταλαβαίνει, χρειάζεται μόνο να την παπαγαλίζει.

Κι εντωμεταξύ, λυτοί και δεμένοι έχουν βαλθεί να χτίσουν την αιογραφία των γιατρών που «έχοντας φτάσει στα όρια της εξάντλησης» «δίνουν μια άνιση μάχη» μ' έναν ύπουλο εχθρό. Φυσικά το όλο πράγμα είναι στημένο. Όχι μόνο οι γιατροί δεν έχουν φτάσει στα όρια της εξάντλησης, αλλά ίσα ίσα ο φόρτος της εργασίας τους έχει πέσει στο ελάχιστο. Τη στιγμή που μιλάμε, όλα τα δημόσια νοσοκομεία αρνούνται να εξετάσουν άλλα περιστατικά, καθώς είναι απασχολημένα να θεραπεύουν τους ασθενείς με κορωνοϊό. Το δούλεμα περιγράφεται ξεδιάντροπα μέσα απ' το παράδειγμα του νοσοκομείου Σωτηρία, του ενός απ' τα δύο αθηναϊκά νοσοκομεία που επιτάχθηκαν στη μάχη ενάντια στον κορωνοϊό. Η περιγραφή της μάχης είναι κάπως περίεργη:

Σε μια πευκόφυτη γωνιά του νοσοκομείου Σωτηρία [...] στεγάζεται τις τελευταίες εβδομάδες μία από τις κλινικές αποκλειστικά για περιστατικά COVID-19 [...] Σήμερα βρίσκονται εδώ 13 ασθενείς, οι οποίοι έχουν προσβληθεί από το νέο κορωνοϊό. Περίπου 20 γιατροί και 30 νοσηλεύτες παρακολουθούν την πορεία της υγείας τους [...] Μια πρωτόγνωρη, απαιτητική αποστολή.

«Όλες οι ημέρες δεν είναι ίδιες. Δεν ξέρουμε το αύριο», λέει ο Κώστας Συρίγος διευθυντής της Γ' Παθολογικής Κλινικής στο Σωτηρία και καθηγητής Παθολογίας. «Υπήρξε ημέρα που πήραμε μόνον έναν άρρωστο κι άλλη που έγινε εισαγωγή τεσσάρων [...]».¹⁰

Δηλαδή, στο νοσοκομείο που μετατράπηκε σε νοσοκομείο ενάντια στον κορωνοϊό, οι ασθενείς που νοσηλεύονται «την πιο κρίσιμη περίοδο» είναι 13! Και παρακολουθούνται από 20 γιατρούς και 30 νοσηλεύτες, τη στιγμή που οποιοσδήποτε έχει επισκεφτεί δημόσιο νοσοκομείο γνωρίζει από πρώτο χέρι ότι η κανονική αναλογία είναι ένας γιατρός για είκοσι ασθενείς.

Κατά τα άλλα το όλο πράγμα βοά: «οι γιατροί που είναι λίγοι», «οι ΜΕΘ που δε φτάνουν», τα «χρειαζόμαστε γιατρούς, κι όχι μπάτσους» είναι η απέλπιδα προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ και της νεολαίας του να κρατηθούν στη μάχη της εξουσίας. Στο βάθος διακρίνονται αγωνιώδεις προσπάθειες για τη διάσωση της αξιοπιστίας του πολιτικού συστήματος. Ακόμα πιο βάθος διακρίνεται η καπιταλιστική κρίση και η διαχείρισή της. Η προσπάθεια διαχείρισης της κρίσης, δηλαδή η προσπάθεια διαχείρισης της εργατικής τάξης μέσα στην κρίση θα είναι ένας συνδυασμός υλικής και διανοητικής επίθεσης. Το αίτημα για περισσότερους γιατρούς, τη στιγμή που εκατομμύρια εργάτες θα πρέπει να ζήσουν με την κρατική ελεημοσύνη, είναι πολύ χαρακτηριστικό: η εργατική τάξη όχι μόνο απαγορεύεται να μιλήσει για τον εαυτό της, αλλά θα πρέπει κιόλας να απαιτήσει να προσληφθούν στο δημόσιο «γιατροί». Κωλοφάση...

1. Βλ. «Συνεχίζεται το σκάνδαλο με τις οροθετικές», www.skai.gr, 1/05/2012. Εδώ ο γιατρός του ΚΕΕΛΠΝΟ, Ευάγγελος Λιάπης, ανέφερε ότι στο πλαίσιο αυτών των επιχειρήσεων «έχουν ξεταστεί από τις υπηρεσίες του ΚΕΕΛΠΝΟ περισσότερες από 100 ιερόδουλες».

2. Βλ. «Κυνήγι μαγισσών στην Αθήνα της οικονομικής κρίσης. Η διαπόμπευση οροθετικών γυναικών και τρανς, χρήστριων και θυμάτων τράφικινγκ», www.diokomenesorothetikes.wordpress.com, 27/10/2012.

3. Βλ. Άντα Ψαρρά, «Αντίο Μαρία...», *Εφημερίδα των Συντακτών*, 12/05/2016.

4. Βλ. Πέννη Μπουλουτζα, «Δίωξη κατά των πέντε ιερόδουλων», *Καθημερινή*, 4/05/2012.σ

5. Βλ. Παναγιώτα Καρλατήρα, «“Υγειονομική βόμβα” οι μολυσμένες με AIDS πόρνες», *Πρώτο Θέμα*, 1/05/2012.

6. Βλ. «Νέες έφοδοι στα γκέτο της Αθήνας», www.news247.gr, 29/4/2012.

7. Βλ. «“Επιχείρηση Θέτις”»: ένας ακόμη επώδυνος εκτροχιασμός για το κράτος δικαίου», www.hlhr.gr. Πρόκειται για Δελτίο Τύπου που εξέδωσε η «Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου» στις 11/03/2013.

8. Βλ. «“Θέτις”»: Αστυνομία, γιατροί, νοσηλεύτες και ψυχολόγοι κατά των χρηστών ναρκωτικών!», *Η Αυγή*, 12/03/2013.

9 Στο ίδιο.

10. Γιάννης Παπαδόπουλος, Κόκκινη ζώνη, αυτοψία στο μέτωπο του «Σωτηρία», *Καθημερινή*, 12/04/2020

11. Βρήκαμε το ποστ στο facebook του Δήμου Χαλανδρίου. Έχει ημερομηνία ανάρτησης 25 Μάρτη 2020.

Το βίντεο εδώ: <https://www.facebook.com/elena.christouli.9/videos/1490771704417277/?type=3&theater> (κάποιες προτάσεις είναι ακατάλλητες, αλλά το νόημα κάτι παραπάνω από σαφές).